

ПРОТОКОЛ

№ 45

гр. Бургас, 13.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Петя Ив. П.а Дакова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
и прокурора Й. М. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. П.а Дакова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232000600007 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Съдебното заседание започна в 11.20 часа, поради участие на двама от членовете на съдебния състав в разглеждане на ВНОХД № 13/2023 г., в същата съдебна зала.

Жалбоподателят подсъдим Г. Н. И., се явява лично и с упълномощения защитник **адв. В. А.**

Апелативна прокуратура - Бургас се представлява **прокурор Й. Г.**

Явява се допуснатия до разпит в качество на **свидетел И. П. А.**

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. И.: Да се гледа делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка за разглеждане на

делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Снема самоличност на свидетеля И. А., както следва:

И. П. А. – ЕГН *****, *****.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 280 НК. Обещава да говори истината.

На въпроси на съда:

СВИДЕТЕЛЯТ А.: С подсъдимия се запознахме в хижата на Р.. Мисля, че това беше преди 2-3 години, през 2020 година, късна есен или в началото на зимата. Хижата се намира в село Дъскотна, на края на селото. Аз бях отседнал в хижата с един мой приятел. В хижата бях с туристическа цел. Няколко пъти съм посещавал тази хижа и тогава, когато се запознах с подсъдимия, аз за пореден път бях отседнал за няколко дни там. Знам, че в с.Добромир има едно място, която се казва „Чудните скали“. Под него има път и там има едно силно енергийно място. Има полза от това място. Искях да се лекувам там. Освен там, енергийно място има в местността „Уч кая“.

В хижата вечер всички, които пребивавахме там, се събираме, вечеряме заедно и по този повод се запознах с подсъдимия, с П. и с М.. Тези две лица – П. и М. бяха в компанията на Г.. В разговор веднъж останах с убеждение, че М. е доста богат, а те му бяха работници. Останах с това убеждение, защото веднъж в разговор М. каза: „Те са бедни, аз им плащам да дойдат да копаят“. Г. беше човек механик, който му поправяше колите. М. имаше някакви коли и все повредени. М. търсеше злато. Аз понеже мога да откривам вода, занимавам се с радиестезия, но да Ви кажа за злато много не им вярвам, защото те не могат да си служат с багети, това е сложна работа. Стана приказка веднъж дали мога да открива кухня. Казах, че кухня мога да открива и дори отидохме там, на място където работеха. Там беше М., там беше П., беше и Г.. Казва се П., но му викаха П.. П. /П./ и М., са *****, но си говорехме на български език с тях. Тогава М. каза: „Търсим но нямаме солиден уред“. Каза: „Имам един металотърсач, но той е такъв, който работи на 20-30 сантиметра. Трябва ми по-голям уред“. Казах му, че не знам. По този повод им казах, че ако има кухня, мога да я намеря. Кухина не открих, защото това показват багетите. Не мога да кажа, че има, като няма кухня, не открих такава.

На въпроси на адв. А.

СВИДЕТЕЛЯТ А.: Уредът беше в хижата, той беше на М.. Цялата работа М. я организираше. Вечерта М. носеше продукти за ядене – сирене, кашкавал, хляб, бира и цигари им даваше на П. и на Г.. Когато е ставало въпрос, М. казваше: „Остави, те са бедни, ако не съм аз...“. Той каза, че П. и Г. са негови хора.

На мястото, където търсихме кухня, мисля, че имаше някакво техническо съоръжение да им помага, но какво беше точно, не мога да кажа. Имаше изкопана дупка, не беше голяма, малка изкопана дупка беше.

Когато пристигнахме, те може би са спрели работа. Никой не работеше, но основният работник, доколкото разбрах от тях, беше П.. Г. беше механикът по поддържането на инструментите, по поддържането на машините, а пък основно мисля, че П. работеше, защото М. с единия крак накуцваше. Винаги са били заедно с М. в хижата и там ги сварих бяха заедно.

На въпроси на съда.

СВИДЕТЕЛЯТ А.: Друг път, когато съм ходил в хижата, също съм виждал П. и Г. там.

На въпроси на адв. А.:

СВИДЕТЕЛЯТ А.: Автомобилите бяха на М., той сам си казваше: „Аз разполагам с няколко автомобила“. М. караше един автомобил. Не мога да кажа каква марка е, но беше джип. На мен М. не ми е плащал. Просто така отидох. Аз видях металотърсач. М. каза: „Имам металотърсач, обаче работи на плитко. Да знаеш някой да има голям?“, а аз казах, че не знам. Металотърсачът го видях в хижата, но кой го ползваше, не мога да кажа. Това според мен беше монитарен металотърсач. Не съм присъствал там когато дойде полицията. От М. разбрах, че търсели злато, той така ми каза.

На въпроси на прокурора.

СВИДЕТЕЛЯТ А.: За марка не мога да кажа какъв беше автомобилът, но беше джип и се управляваше от М.. Имаше мисля, че още два автомобила в района на хижата, но каква марка не мога да Ви кажа, не съм се интересувал. Не си спомням номера на автомобила.

Металотърсачът е една малка пита с дръжка и има отгоре някаква скала. Не мога да Ви кажа точно какво представлява, нито каква марка е, не ме е интересувало. М. каза: „Разполагам с един металотърсач, който работи на 20-30 сантиметра, повече не може“. И ме пита дали зная някой да има голям апарат, който да открива, но аз от къде да знам. Аз живея в гр. Ловеч. Аз съм живял във Варна десетина години и там се запознах с едни ясновидки,

които ми казаха, че е най-добре за моето положение да отида на въздух, на тишина и тогава предпочетох балкана и отидох. Живял съм в с. Добромир. После съм живял на палатка, за да мога да си възстановя здравето. Сега си живея в Ловеч. Синът ми има голяма къща. Апартаментът го продадох, защото трябваше да се издържа. Той работи в София и аз сега живея в къщата на сина ми в Ловеч, за да я поддържам.

На въпроси на съда.

СВИДЕТЕЛЯТ А.: Във Варна не съм срещал П., М. и Г.. Срещах ги само в хижата.

На въпроси на прокурора.

СВИДЕТЕЛЯТ А.: Г. поддържаше техниката, но каква техника, не мога да кажа, не съм обърнал внимание. Икономист съм по професия.

От там го познавам Г. като човек и сега, когато ми се обади за свидетел, казах, че ще дойда и това, което знам, това мога да Ви кажа. Повече нищо не мога да кажа. Не сме говорили по въпроса за поддръжка на техниката. Дори сега, когато ми предложи да стана свидетел, не е ставало въпрос кой, кога, как. Той ми каза само: „Кажи как ме познаваш“ и това беше положението.

Мисля, че това беше късната есен на 2020 година, коя дата ако става въпрос, в хижата трябва да има записано, не знам. Документ не съм получавал, че съм живял в хижата, но може би има записано. Имаше и други хора тогава в хижата. Различно е било. Минавали са и групи, които отседат. На няколко пъти съм бил там в хижата. И те като рибарите започват да се хвалят какво е, що е. Нали Ви казах, той търсеше уред, който да открива на голяма дълбочина, но не може да намери. Това е сложна работа според мен.

Аз имам и други познания, трябва да ти се даде и да имаше божествена подкрепа, за да откриеш съкровище. Те са енергийно защитени. Това е мое вярване.

На въпрос на адв. А..

СВИДЕТЕЛЯТ А.: Приказва се, че в този район имало заровено съкровище, но според мен това са празни приказки, за някой си дядо З.

След проведения разпит, съдът освободи свидетеля А. от съдебната зала.

АДВ. АНАЕСТИЕВ: Уважаеми господин председател, уважаеми

апелативни съдии, аз считам, че възниква необходимост вследствие на показанията дадени от свидетеля А., да бъдат извършени очни ставки между него и свидетелите П. К., М. Д. и Р. И. - собственика на хижата, предвид противоречивите показания дадени от свидетелите и тези, които в момента установихме. С това искаме да установим дали действително показанията на свидетеля А. са верни.

ПОДСЪДИМИЯТ Г. И.: Искането ми е за задгранична справка с М. Д. и И. И. К., че сме излизали няколко пъти преди и след случая в чужбина, защото М. отрича. Искам да се докаже истината, че М. лъже. Преди случая и след случая сме излизали в чужбина. Искам справка за задгранични пътувания от 2019 г. до 2021 г, че сме излизали заедно, защото по неговите показания никога не сме излизали извън България с него.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че исканата очна ставка е неоснователна между свидетеля А., свидетеля К. и свидетеля Д.. И двамата са били разпитани, включително както на досъдебното производство, имам предвид свидетеля К., впоследствие подсъдим, осъден, но са били разпитани също така подробно и обстоятелствено пред Окръжен съд – Бургас. Нещо повече. Видно от показанията в днешно съдебно заседание на свидетеля А., в деня на извършването на полицейската операция по установяване и разкриване на деяние срещу културно-историческото наследство, свидетелят А. не е присъствал. Ето защо считам, че няма отношение по разкриването на обективната истина това искане за провеждане на очна ставка. Същата няма да допринесе за изясняване на факти обстоятелства по делото и конкретно по повдигнатото обвинение по отношение на подсъдимия Г. И.

На второ място, считам, че исканата справка от подсъдимия И., която да установява дали той и свидетелят Д. са напускали страната, няма отношение по делото и отново с оглед на доказване предмета на престъплението. Ето защо, моля това искане също да бъде отхвърлено като неоснователно. Моля за Вашето определение в тази насока. Нямам доказателствени искания.

Съдът се оттегля на тайно съвещание по направените доказателствени искания.

Съдебното заседание продължава в 11.50 часа, в присъствието на явилите се страни по делото – прокурор Г., подсъдимият И. и неговият защитник адв. А..

Съдът намери направените доказателствени искания за неоснователни. Свидетелите, чиито показания се иска да бъдат проверени чрез очни ставки, са били разпитвани подробно пред първата инстанция, в присъствието на подсъдимия и защитника, като оценката за достоверност на тези доказателствени източници ще бъде направена при произнасяне на крайния съдебен акт по същество на делото.

Относно искането на подсъдимия за прилагане по делото на справка за задгранични пътувания, то същото касае период, който е извън инкриминирания такъв по обвинителния акт. Поради това и съдът не прецени необходимост от събиране на данни в тази насока.

С оглед горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на адв. А. и на подсъдимия И., за допускане на очни ставки между разпитания днес свидетел А. и свидетелите П. К., М. Д. и Р. И., както и за изискване на справка за задгранични пътувания на подсъдимия и на М. Д. и И. И. К..

ПРОЧИТА приложените към делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането им и съдебното следствие.

ДАВА ХОД на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам въззивната жалба на подсъдимия И. и неговия защитник макар и допустима за неоснователна, поради следните съображения:

На първо място, по отношение на становището на защитата за това, че е налице нарушение на местната подсъдност. Макар че в предходно съдебно заседание взех отношение и Ваше определение беше държано в тази насока, само ще маркирам, че считам, че няма допуснато процесуално нарушение в тази насока, а именно, че деянията са извършени в землището на село Добромир, Община Руен. В тази насока са отразения надпис на скалните образувания във фотоалбума по делото, като част от протокола за оглед, показанието на свидетеля Х., който е местен служител при РУ МВР - Руен и косвено от показанието на свидетеля Р. И. стопанисващ хижата, в която са били отседнали подсъдимия и К.. Нещо повече, от показанието на свидетеля А. в днешно съдебно заседание, косвено също това се установява.

Ето защо считам, че по делото местната подсъдност е спазена, респективно не е налице процесуално нарушение в тази насока.

На второ място, относно отново по жалбата и във връзка с направеното искане на защитата за постановяване на оправдателна присъда. От обективна страна моля да приемете, че деянието по смисъла на чл. 277а, ал. 3, вр. с ал. 1 от НК е доказано безспорно както от обективна, така и от субективна страна. В тази насока са не само кореспондиращите показания на свидетеля Х. – служител на РУ МВР - Руен, на свидетеля А., на свидетеля Ц., съответстващите с тях показания на свидетеля Р. И., който стопанисвал хижата, където са били отседнали, в частност подсъдимият И.

В тази насока е и определението за одобрено споразумение между Окръжна прокуратура - Бургас и свидетеля по настоящото дело П. К., именно за това престъпление, извършено от подсъдимия И. като съизвършител. Следва да се отчете, че пред всички тези свидетели, включително и пред свидетелите А. и Ц., подсъдимият откровено е заявил, че търси археологически находки или както той се е изразил - имането/богатството на Алтън Стоян войвода, което както подсказва името на тази личност, очевидно е от епохата на Османското владичество. Видно от приложената справка от Министерство на културата, и двамата – свидетелят П. К. и подсъдимият, не са имали нормативно разрешение за такива археологически разкопки.

Частично моля да кредитирате и показанията на свидетеля А. относно споделеното пред него, че в мястото, където и той свидетелства, че е бил извършен изкоп, подсъдимият, свидетеля К., са издирвали съкровище. Моля да приемете като доказан факта, че това търсене на археологически обекти е извършено с техническо средство – къртачи и МПС, описани по делото. Очевидно автомобилът, който е бил в движение, индивидуализиран по делото, е служил както за придвижване до мястото на търсенето, така и за пренасяне на къртачите за прокопаване. Факт е, че автомобилът е бил в непосредствена близост именно до разкопките, това сочи недвусмислено на обстоятелствата относно неговото ползване от подсъдимия конкретно за целите на деянието. В тази насока е фотоалбума по делото, протокола за оглед на местопроизшествие, кореспондиращите показания на свидетеля Р. И., на полицейските служители, както и на цитираното от мен по-горе определение на Окръжен съд - Бургас за одобрение на споразумение с П. К. за същото престъпление. От субективна страна, деянието е сторено при форма на вината – пряк умисъл, съгласно чл. 11, ал. 2 от НК, като подсъдимият е искал, желаел и целял настъпването на общественонеопасния резултат, а именно търсене на археологически обекти. Следва да се даде вяра на показанията на полицейските служители, възпроизвели личните си възприятия за обстановката на мястото на събитието, забелязаните предмети, действията на лицата, задържането на подсъдимия И.. Цитираните по-горе полицейски служители не са осъществявали процесуални действия, т.е. фазата е била в една предпроцесуална дейност по установяване на данни за извършване на

престъпление. Ето защо считам, че по отношение на техните показания не може да бъде приложено ограничението на чл. 118, ал. 2 от НПК и следва да се даде вяра на техните показания в тази им част по отношение на възприетите лично от тях обстоятелства, относими за разкриване на обективната истина по делото.

Хармоничното единство на ценените за достоверни доказателства позволява заключение за извършените деяния от подсъдимия И., включително и по отношение на състава на престъплението по чл. 277а, ал. 7 предл. 2 от НК, от обективна и субективна страна.

Използваният металдетектор, който има недвусмислена техническа характеристика да посочва метални предмети на дълбочина до 4 метра, представлява оръдие за търсене на археологически обекти и именно с тази цел той е бил държан от подсъдимия И. и в тази насока както обясненията на подсъдимия И. в протокола за доброволно предаване на металдетектора, в тази насока са показанията на полицейските служители, цитирани от мен по-горе, в тази насока е и показанието на свидетеля К.

Ето защо, моля да отхвърлите като некореспондиращи и произволни показанията пред Вас в настоящото съдебно заседание на свидетеля А., според който въпросният металдетектор е бил само такъв за търсене на монети и с малък обseg на действие.

Предвид гореизложеното, считам, че материалният закон е спазен и няма нарушения по отношение на неговото прилагане в преценка за съставомерност на деянието от обективна страна.

По отношение на атакуваната присъда като цяло, считам, че изводите не почиват на недопустими предположения, аргумент по смисъла на чл. 303 НПК и не е допуснато нарушение на принципа за разкриване на обективната истина по делото по смисъла на чл. 13 от НПК. Положени са максимални процесуални усилия за разкриване на обективната истина, включително по призоваване на свидетел по искане на подсъдимото лице, който следва да се подчертае, че независимо от проведените многобройни съдебни заседания по делото както пред Окръжен съд – Бургас, така и впоследствие пред Апелативен съд, едва сега подсъдимият е реагирал, че е имало такова лице и то може да свидетелства за някакви обстоятелства.

По отношение на показанията на свидетеля А., моля съда като цяло да ги отхвърли като неотносими по делото и поради още едно обстоятелство, а именно поради заявеното от него, че той е бил в хижата стопанисвана от свидетеля Р. И. през есента на 2020 г., а видно от доказателствата по делото - от протокола за оглед, от показанията на свидетелите, включително от обясненията на подсъдимото лице, че несъмнено деянието като време е било извършено на 20.01.2020 г., т.е. в един съвсем друг период от време.

Не на последно място следва да се подчертае, че и според думите

на свидетеля А., същият не е присъствал по време на идването на служителите на Министерство на вътрешните работи – ОД на МВР – Бургас.

По отношение на определените наказания, в случая е без правно значение обстоятелството, че подсъдимият И. и осъденият К. не са открили археологически обекти, тъй като самият законодател не е извел това изискване за съставомерност от обективна страна. В тази насока е категоричната и еднопосочна съдебна практика на ВКС, т.е. деянието е изцяло формално, а не резултатно.

Предвид последното, не споделям съображението на Окръжен съд -Бургас за това, че този факт на ненамирането на археологически обекти, е възведен като смекчаващо отговорността обстоятелство. Ето защо, при кредитиране на останалите обективно възведени в мотивите на първоинстанционния съд смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, този възприет от окръжния съд факт не би следвало да бъде отразен, но тъй като няма протест от страна на Окръжната прокуратура в тази насока, отбелязвам същото само в светлината на необходимостта от правна обективност.

В дадения случай деянията носят белега на високата степен на обществена опасност и това считам, че е така, тъй като деянията са относими пряко към културното и историческото наследство на страната ни и към националната ни памет. В конкретния случай, престъплението по смисъла на чл. 277а, ал. 3, вр. с ал. 1 от НК, е с по-висока степен на обществена опасност и поради факта, че е извършено в съучастие с осъдения К., след предварително проучване на особеностите на мястото, подготовка свързана с набавяне на високотехнологично техническо средство металотърсач и т.н.

В заключение считам, че наложеното общо наказание, което е размерът на минимума за деянието по смисъла на чл. 277а, ал. 3 от НК и към минимума за следващото деяние по смисъла на чл. 277а, ал. 7 от НК, не разкрива основание за една явна несправедливост.

Моля да потвърдите мярката за неотклонение на подсъдимия и да му възложите разноските по делото, включително и пред настоящата инстанция и да постановите своя съдебен акт, като потвърдите присъдата на Окръжен съд - Бургас, като правилна и законосъобразна.

АДВ. А.: Уважаеми апелативни съдии, по отношение на престъплението съставомерно по чл. 277а, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК, аз считам, че остана недоказан факта, че там, където са били установени подсъдимият И. и К. на 29.01.2020 г., е място, което по смисъла на закона е археологически обект, тъй като такъв обект е място, на които са налични интересни за археологията материални следи от човешки живот и той се определя като такъв от Министерство на културата. В тази връзка липсва справка от Националния институт за недвижимо културно наследство, за

изясняване на обстоятелството дали местността „Капан кая“, съобразно параграф 10, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за културното наследство, притежава статут на недвижима културна ценност с категория от национално значение и е част от Националния регистър на недвижимите културни ценности. Доказателствата по делото сочат друго, че тази местност не е регистрирана като обект с национално значение и няма данни да е паметник на културата. Това произтича от писмо с входящ № РД-13-68 от 03.02.2020 г. на заместник-кмета на Община Руен, което е приложено и номерирано като лист 106 от материалите по досъдебното производство.

На следващо място считам, че липсват изобщо каквито и да е доказателства какво точно археологическо значение са имали обектите, които са били търсени и изобщо дали са били търсени такива обекти, тъй като се сочи в решението на първоинстанционния съд, че е търсено златото на Алтън Стоян войвода. Липсва каквато и да е историческа справка и информация по отношение на такъв войвода, а още по-малко за придобити от него пари и вещи. При направена такава в публичното интернет пространство, се сочи действително от недостоверен източник, че е съществувал в края на 18-ти век такъв войвода. Същият е от гр. Котел и е осъществявал своите деяния предимно в района гр. Котел, като придобитото от него имущество той е складира на запад от гр. Котел или разстояние доста голямо, може би стотици километри от това, където е бил установен подсъдимият Г. на 29.01.2020 г. Данните по делото сочат, че подсъдимият Г. с цел да препечели някакви средства, е подвел други лица, независимо дали Д. или К., че в този район е заровено някакво злато и монети, но това само по себе си не значи, че е налице умисъл за търсене на археологически обекти. Аз считам, че като цяло, поради заблуждение от страна на подсъдимия И., там са били извършвани едни безсмислени изкопни работи, от които И. е щял да се облагодетелства поради получаване на някакви средства и в тази връзка имаме липса на някакъв умисъл за осъществяване на противоправно деяние. Не виждам причина да не се кредитират показанията на свидетеля А.. Това, че подсъдимият Г. си спомня за него на един по-късен етап, не е основание същите да бъдат отхвърлени.

Аз считам, че не неговите, а не трябва да се кредитират показанията на свидетелите К. и Д., тъй като те двамата са заинтересовани от изхода на настоящото производство. Както се установява от останалия доказателствен материал, самият Д. е един подбудител на това деяние, а в същото време може да се сочи и като помагач, тъй като той е осигурявал всички тези средства да бъдат осъществявани тези дейности. По отношение на местоизвършването, аз изразих своето становище, за мен не остава доказано твърдението, че деянието е осъществено в землището на село Добромир.

По отношение на обвинението за деяние съставомерно по чл. 277а, ал. 7, предл. 2 от НК, безспорно пак се установява от показанията на А., че

техническото средство не е собственост и не е ползвано от подсъдимия Г. И., напротив, то е било собственост на М. Д., а няма данни същото да е било ползвано, още повече, че то е намерено и иззето в самата хижа. Това средство се продава свободно на пазара. Да, действително предназначено е за търсене на метали, но аз считам, че не всеки метал е археологически обект. В тази връзка, а и от показанията на А. става ясно, че липсват доказателства относно неговото предназначение, че е за търсене на археологически обекти, тъй като Д. е търсел по-мощно средство за намиране на такива.

Предвид на това, беше и моето искане да бъдат установени тези нови фактически положения чрез извършване на една очна ставка между свидетеля А. и посочените от мен останали свидетели, което Вие с определение отхвърлихте.

В тази връзка, аз Ви моля на базата на събрания доказателствен материал да отмените постановената от първоинстанционния съд присъда и постановите нова такава, с която да оправдаете изцяло подсъдимия Г. И.. Ако ли не, считам, че действително са налице нови фактически положения, поради което считам, че са налице и основания да върнете делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд. Моля решение в тази насока.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ Г. Н. И.: За тези тежки обвинения не се признавам за виновен, след като от самото начало твърдя, че нито инструментите, нито металотърсача, нито колата, са мои. Аз бях просто един заплатен работник и до ден днешен не можах да го кажа, защото никой от свидетелите не се съгласи да дойде, които знаят истината като свидетеля А., да дойде и да каже истината. Моля да ме оправдаете или да върнете делото за ново разглеждане, да се разпитат всички свидетели. Според мен, най-главния свидетел И. К. в момента знам, че го няма в България, но той беше шофьорът на М. Д. от самото начало и знае абсолютно цялата истина - как сме се запознали, с кого сме се запознали, как сме тръгнали. Най-главния свидетел е той.

Съдът ПРИКЛЮЧВА съдебните прения.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ Г. Н. И.: Моля да бъде оправдан.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на

страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 12.15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____